

LA LLUFA

MORTS PER LA DEPENDÈNCIA

Morts en espera de suport social

Els Serveis Socials no donen l'abast enterrant a ciutadans que esperaven ser atesos però en vida. Una ullada a les estadístiques diuen que en un any han mort més de vuitanta sense sostre o que cada hora aproximadament tenim un difunt mentre espera l'auxili dels Serveis Socials. Tot un exemple de diligència.

Estem tan acostumats a aquesta derrama de vides marginades que en prou feines ens arriben a la consciència. Amb un reneoc o un gest de fatalitat en tenim prou per passar a un altra tema.

Potser si fóssim capaços de visualitzar l'angoixa d'aquesta persona malalta

embolicada en una manta per amargar-se de la vida, intuir les seves queixes, o potser la seva resignació, sentir en pròpia pell la fredor de la solitud aliena, les coses serien diferents, però no, no en som capaços.

Periòdicament, grups solidaris donen el senyal d'alerta. Si la notícia fa forat, al cap d'uns dies surt un representant polític que, després de fer apologia dels avenços aconseguits pel seu govern, confessa que sí, que malgrat tot cal millorar el servei, dotar-los de més pressupost i més personal.

Vistos els resultats anterior, hom es pregunta, amb temor, si la solució proposada pel funcionari no serà imposar una tàctica dilatòria donant temps a la

natura perquè segueixi matant a gent desvalguda. La llei del més fort. Com passa amb les espècies amenaçades que ens fan tanta pena.

En temps d'alta consciència ecològica no deixa de ser una solució. Una mica bèstia però ecològica.

LLUFA PELS QUE DEMANEN AJUDA I PER LES BÈSTIES EN EXTINCIÓ.

